

katero uživamo od svojih severnih bratov, bi izginila, preprepuščeni bi bili osodi enaki, kakoršno imajo Slovaki na Ogerskem, katerim najbližnji jim bratje Čehi niso v nikako podporo. Kakor radi združujemo svoje želje z željami naroda češkega, tacega zatajenja Čehi sami od nas ne morejo zahtevati.

In v kak položaj pridemo še le po hrvatskem državnem pravu? Če se priklopi Dalmacija Hrvatski, oteži že to samo naš politični položaj. Dalmatinski poslanci hodili bi v hrvatski deželni zbor in mi bi bili v državnem zboru znatno slabejši. S priklopljenjem Istre zgubili bi pa še veliko tisočev svojega naroda. 50—60.000 Slovencev je na Ogerskem, toliko na Beneškem, sedaj naj jih pride še nad 40.000 na Hrvatsko. Delamo pač razliko med tem ali se Slovenec pomadjar ali poitaljani in med tem, ali se pohrvati, vender moramo tudi v poslednjem slučaju spoznavati, da isterski Slovenci pripadajoči Hrvatski bili bi za slovensko življenje zgubljeni. Če bi še torej oživitvorilo češko in hrvatsko državno pravo v tej obliki, kakor se to v poslednji dobi zahteva, postal bi položaj slovenskega naroda kritičen. Brez političnega sodelovanja s Čehi in Hrvati in brez njih dejanske podpore naj bi se z njihovo golo platonično ljubavijo uspešno borili proti navalom nemštva i italijanstva! Ta značaj dobil bi naš politični položaj. Mi smo vselej gojili želje, da se našim slovanskim bratom oživitvorijo njih težnje, vender smo vselej smatrali za potrebno, da se one uravnajo tako, da niso na kvar drugim slovanskim narodnostim.

Pri vsaki priliki naglašamo slovansko vzajemnost, take državne uredbe pa, kakoršnih se žele v poslednjem času zastopniki češkega in hrvatskega naroda, niso več vzajemnost, ampak njeno kontradiktorično nasprotje.

Politični pregled.

Državni zbor. — V seji dne 18. t. m. naznanja najprej predsednik, da se je mladočeški poslanec Nemec odpovedal poslanstvu, na kar se oglasi k besedi posl. Tausche. On je za pogodbe. Protisemitski posl. dr. Pattai govori sicer proti pogodbam, a iz vsega govora je bilo videti, da je vnet za nje in da mora le kot protisemitski poslanec proti njim glasovati. Poljski poslanec Jedrzejowicz govori za pogodbe. Posl. Zallinger pa je proti pogodbi z Italijo glede vinske carine in oporeka izjavam trgovinskega ministra v tej zadevi. Posl. Hofmann je za pogodbe in pobija Vašatyja. Mladočeški poslanec Lang je odločno proti pogodbi z Nemčijo, moravski posl. Meznik pa se v imenu svojih somišljenikov z narodnogospodarskega stališča izreka za pogodbe. Na to se na predlog posl. Bärnreitherja, da se naj debata konča, volita glavna govornika in sicer za posl. dr. Russ, proti pa mladočeški posl. dr. Kaizl. V seji dne 19. t. m. govori najprve dr. Kaizl kot glavni govornik proti pogodbam. Posebno protivi se pogodbi z Nemčijo in pravi dalje, da sta Italija in Nemčija le zato vzeli tudi Avstrijo v trodržavne zvezo, da moreta isto sedaj prisiliti, da sklene ž njima tudi trgovinske pogodbe. Posl. dr. Russ kot glavni govornik za pogodbe se odločno poteguje za nje, zavrača posebno dr. Kramača in povdarja splošno važnost pogodb. Na to sledila je cela vrsta popravkov. Posl. Šuklje povdarja nasproti posl. dr. Laginji, — dr. Laginja je namreč rekel, da Šuklje ni v smislu vseh slov. poslancev govoril. — da je to, kar je s političnega stališča govoril o trgovinskih

pogodbah, govoril popolnoma po jednoglasnem sklepu slov. poslancev. Temu dr. Laginja seveda ugovarja in pravi, da četudi so ga vsi drugi slov. poslanci pooblastili v to, ga on, posl. Špinčič in posl. Gregorec niso, imenovana poslanca pa in on so tudi slovenski zastopniki. Posl. Nabergoj ugovarja tržaškemu poslancu Stalitzu. Ta se je v svojem govoru o trgovinskih pogodbah mej drugim izrazil, da ima Trst le tri državne poslance. Posl. Nabergoj mu po zborničnem imeniku dokazuje nevednost in se mu čudno zdi, kako je mogel vender na njega kot četrtega zastopnika tržaškega pozabiti. Ko je na to sledilo še več popravkov in sta poročevalca Klaić in Hallwich še enkrat zagovarjala svoje predloge in pobijala različne ugovore pričelo se je glasovanje o trgovinskih pogodbah. Pogodbe z Nemčijo, Belgijo in Švico vsprejela se je z 254 proti 42 glasom, pogodba z Italijo pa z 211 proti 82 glasom. Klaićev predlog glede trgovinske pogodbe z Italijo za vinsko carino bil je torej odklonjen. Izmej slovenskih poslancev glasoval, so za Klaićev predlog Ferjančič, Pfeifer, Povše, Gregorčiči Alfred Coronini, Nabergoj, Gregorec, Robič, Vošnjak in poslanca Laginja in Spinčič. Na to se seja zaključila.

V sejah dne 20. in 22. t. m. obravnavala se je cela vrsta resolucij, katere je ali carinski odsek sam priporočal zbornici kot dostavke k trgovinskim godbam, ali katere so posamezni govorniki nasvetovali, da naj se sprejmo. Mej drugim vsprejela se je resolucija, da naj se vlada posebno ozira na domačo industrijo z lanom in platnom. Resolucijo podpirali so Gurkhart, Peška in Menger. Sprejela se je dalje resolucija, ki vladi naroča, da naj glede konečnega zapisnika pri carinski pogodbi za vino še enkrat stopi z Italijo v dogovor in da naj skrbi za to, da se nevarnost, ki preti našim vinorejcem, odvrne s tem, da vlada povsod in pri vsaki priliki gre našim vinorejcem na roke in jih zlatno podpira pri uničevanju trtne uši. Zadnjo resolucijo je posebno krepko podpiral naš posl. Pfeifer. On pravi, da je znani konečni zapisnik glede vinske carine z Italijo huji udarec za naše vinorejce nego trtna uš sama. Ni zadosti pravi dalje, da Avstrija preživi na stotisočine laških zidarjev in tesarjev in da laški ribarji kvarijo zaslužek našim primorskim ribičem, zdaj naj bi pa še našo vinorejo zato uničili, da bi laška vspevala in v zahvalo dobivamo naj iredentovstvo. Omenjeni konečni zapisnik je za laške vinorejce prevelike koristi za naše pa prevelike škode. Tudi posl. Borčič dobro podpira to resolucijo in se poganja za dalmatinsko vinorejo, kateri preti pogin.

Češko državno pravo. — Mladočehi skušajo na vse načine, kako bi si pomagali iz zagate, v katero so zagazili s svojo nepremišljeno politiko. Državno pravo, s katerim so podkopali tla Staročehom, že jim preseda. Čutijo, da jim baš to pravo prej ali slej omaje tla. Volilci bodo zahtevali, da vresničijo dano besedo. Sedaj mislijo, kako bi na koga drugega izvrnili krivdo za nevspehe. Nedavno so njih glasila ednoglasno trdila, da so največ krivi Moravci in Šležani, ker ne podpirajo mladočeške politike. Ko bi češki poslanci iz Moravske in Šlezije šli z Mladočehi, bi državno pravo se kmalu obnovilo. Ker pa menda volilci tega prav ne verjamejo, „Narodni listy“ sedaj pišejo, da le z vvedenjem občne volilne pravice morejo Čehi priti do obnovljenja državnega prava. To je pač malo čudno, če pomislimo, da so Mladočehi pri volitvah zatrjevali, da se ne bodo pogajali s parlamentom, temveč naravnost z vladarjem. Sedaj že menda vedo, da jim povsod neso vrata odprta. Vprašati se pa moramo, bi li bil državni zbor, voljen na podlagi občne volilne pravice, kaj bolj naklonjen državnemu pravu. Verjetno ni. Imel bi pač malo bolj demokratsko lice, ali baš demokratije imajo navadno kaj malo zmisla na zgodovinske pravice. Pa tudi ne verjetno, da bi Mladočehi mogli doseči občno volilno pravico. Zdi se nam, da Gregrovo glasilo baš zaradi tega hoče, da se naj pred obnovljenjem zgodovinskega prava vvede občna volilna pravica, ker ve, da to ne

gre in bode potem krivdo, da se ne obnovi češko zgodovinsko pravo, moglo izračati na nasprotnike občne volilne pravice, mej katerimi bodo tudi češki veleposestniki. Sicer pa še tudi ta zvijača Mladočehom ne bode dolgo pomagala. To vedo tudi sami in neki češki radikalec se je že proti dopisniku pariškega lista „Agence slave“ izjavil, da bodo Mladočehi morali poiskati si drug program, kajti z državnim pravom ni nič. Čehi so danes dalje od vresničenja državnega prava, kakor so bili kadar koli. Gregr je imel prav, ko je rekel, da državno pravo ni vredno pipe tobaka. Mladočehi morajo pospeševati narodne in gospodarske koristi češkega naroda, organizovati narod v deželah češke krone in iskati tesnejših zvez z drugimi Slovani. Iz vsega povedanega je jasno, da Mladočehom že preseda češko državno pravo in da jim nikdar dosti za to pravo ni bilo, temveč so igrali samo komedijo. Čuditi se pa moramo, da se je isterski poslanec Laginja baš sedaj postavil na stališče državnega prava, ko bi Mladočehi že radi popustili to stališče, ko bi to bilo mogoče na kak lep način.

Rusini. — Ko je bil poslednji pot gališki namestnik na Dunaju, se je z vlado dogovoril, da se bode oziralo na rusinske želje. Osnovala se bode v vzhodni Galiciji popolna rusinska gimnazija in pa rusinsko učiteljske. Na drugih učiteljskih v vzhodnem delu dežele se bode tudi bolj oziralo na rusinščino. Na vseučilišču v Levovu se bode začela predavati rusinska zgodovina. V vseh državnih uradih se bode strogo oziralo na narodno enakopravnost. Rusinski uradniki, ki so se iz političnih ozirav bili prestavili v čisto poljske kraje, prestavijo se nazaj mej Rusine. Potem takem bodo Rusini kmalu deležni vseh ustavnih pravic. Vlada se na Rusine bolj ozira, odkar se je osnovala mladorusinska stranka, katera ni na sumu zaradi tega, da gleda čez mejo v Rusijo. Kdaj bode pač prišel čas, da se vlada spomni na koroške Slovence in tudi zanje veljavi v narodno enakopravnost.

Poljedelski minister v Hohenwartovem klubu. — Zadnjič smo omenili, da bodeta ministra grofa Falkenhayn in Schönborn stopila v tesnejo zvezo s konservativnim klubom. Prvi je že dne 21. t. m. bil prišel v klub. Pozdravil ga je grof Hohenwart. Minister se je izjavil, da bode njegova naloga posredovati mej klubom in vlado. Minister je v tej seji natančno razložil vladne nazore zastran podpore dunavski parniški družbi. Klub se je izrekel za vladno predlogo. S tem je zagotovljeno, da bode ta predloga vsprejeta, ker skoro ni misliti, da bi levica glasovala proti tej predlogi samo iz nagajivosti.

Borzni davek pride baje v državnem zboru že v tem zasedanju na vrsto. Borzijancem to ni prav po volji. Poslali so bili deputacijo k finančnemu ministru, da je poizvedela, kako da on misli o borznem davku. Minister ji je odgovoril, da se o tej stvari pogaja z ogersko vlado; ko bi se sporazumeli ne mogel, bode se pa samo za našo državno polovico vpeljal borzni davek. Tak odgovor seveda borzijancem ni prav vgajal.

Ogersko. — Včeraj so se začele volitve na Ogorskem, volilo se je 345 poslancev, Danes volijo 30, jutri pa 2 poslance. V ponedeljek se bodo pa volili še 13, v torek 6, v četrtek pa 4 poslanci. Končale se bodo volitve pa dne 6. februarja, ko se bode volil še eden poslanec. Opazuje se letos, da kandiduje posebno veliko duhovnikov in plemenitašev. Duhovniki pa ne kandidujejo le kot opozicijonanci, temveč še v večjem številu kakor vladni pristaši, torej kakor liberalci. To se bode marsikomu čudno zdelo, da duhovščina podpira liberalno vlado, toda na Ogorskem je marsikaj čudnega. Neki škof, v čegar škofiji so največ Slovaki, je ob volitvah izdal celo pastirski list, v katerem naglašal, da je znanje madjarščine na Ogorskem za vsacega posvetnjaka ravno tako potrebno, kakor latinščina za duhovščino. Posvetna in duhovska oblast podpirata druga drugo pri madjarizaciji Slovanov. Zaradi tega se še skoro pritoževati ne moremo, ko nekateri Slovani sami podpirajo vladno protislovansko politiko. Več Srbov kandiduje

kot vladni kandidatje. Zares razmere na Ogorskem so čudne in žalostne za Slované.

Vatikan. — Nekateri časniki so hoteli zadnji čas vedeti, da je sv. oče papež Lev XIII. obolel na influenci. Ta vest se pa iz verodostojnih krogov odločno dementuje in se poroča, da se je sv. oče pač malo prehladil, pa da je zopet pri popolnem zdravju. — Ker je vsled smrti, ki je zadnji čas pograbila več kardinalov, sedaj praznih 15 kardinalskih mest, sešel se bode baje spomladi konzistorij in bo sv. oče imenoval 12 novih kardinalov.

Italija. — Poslanska zbornica vsprejela je trgovinske pogodbe z Avstrijo in Nemčijo s 177 proti 66 glasom.

Srbija in Bolgarija. — Bolgarski emigrantje v Srbiji izdali so te dni oklice, v katerem izjavljajo, da je edini pomoček za zboljšanje sedanjih razmer v Bolgariji odstranjenje Koburžana in Stambulova. Srbska vlada, ki je velevladim, dala zagotovilo, da bo na vstajne emigrante strogo pazila in, če treba jih tudi iztirala, pa vse to mirno gleda in pusti celo omenjeno izjavo tiskati. Videti je pač, da Srbijo le na to gleda, da bi se pričele v Bolgariji kake homatiije in bi se ona pri teh okoristila.

Bolgarija. — Ministerski predsednik Stambulov peljal se je pretečene dni s svojimi prijatelji na saneh na deželo. Mej potjo sproži se mu pa v žepu nabasan revolver in krogla prodere mu v stegno. Nevarnosti ni nobene. Diplomatični krogi so osebno povprašali za njegove zdravje in tudi narod bolgarski izraža mu tem povodom svoje simpatije.

Rusija. — Beda, ki je nastala po nekaterih ruskih pokrajinah vsled pomanjkanja živeža, je vedno večja. Razsajati jele so različne bolezni in zahtevajo veliko žrtev. Odbor v podporo stradajočim jako vrlo deluje in dotekajo mu od vseh strani znatne podpore. Na predlog grofa Voroncova-Daškova sklenil je odbor 10.000 konj kupiti in jih na pomlad, ko se prične na polji delo, mej kmetovalce razdeliti. Tudi vlada zelo skrbi za stradajoče in je v ta namen odložila vse druga sicer jako važna posvetovanja in sklenila vso svojo pozornost obratiti le na stradajoče in jim pomagati, kolikor je moč. Car je poslal v vzhodne pokrajine, kjer imajo baje spekulante veliko žita nakopičenega, mestnega glavarja Moskovskega in mu dal naročilo, da kupi za 15 milijonov rubljev žita za stradajoče. V slučajih pa, če bi ga ne hoteli za primerno ceno prodati da ga ima pravico sekvestrirati. Tudi namerava vlada v okrajih Samara in Saratov zopet več zemljišča razdeliti mej občine, da ga skupno obdelujejo in se tako opomorejo. — Vest, da bo varšavski gubernator Gurko premeščen in da mu bo naslednik veliki knez Vladimir, se ne potrjuje. — Carica je obolela na influenci, vender se hudega ni bati. — Ruska vlada peča se z vprašanjem, da bi tudi ženskam naložila vojaško dolžnost s tem, da bi za časa vojne stregle ranjencem. V ta namen vpeljali naj bi se po vseh ženskih učiliščih kurzi, na katerih, bi se naj poučevalo o postrežbi ranjencev. — Dne 25. t. m. umrl je v Peterburgu veliki knez Konstantin Nikolajevič v 65. letu svoje starosti. Pokojnik bil je imejitelj c. in kr. pešpolka št. 18. v avstrijski armadi.

Poljakom, bivajočim na Nemškem, obetajo se zmirom boljši časi. Kakor znano, imenovan je bil Poznajskim nadškotom Poljak pl. Stablevski in je pretečeni teden storil slovesno obljubo v roko nemškega cesarja. Zdaj se pa govori, da bo še druga pridobitev zadela Poljake in da bo Poznajskim predsednikom imenovan tudi Poljak in sicer pl. Koscielski. Tudi najnovejši šolski zakon, o katerem se ravno te dni posvetuje pruski deželni zbor, bode baje bolj pravičen narodnim težnjam poljskim.

Francija. — V francoski zbornici bila je pretečeni teden jako burna debata. Posl. Laur je v neki interpelaciji strastno napal ministra Constanca in ga je imenoval moralno ožigosanega človeka. Minister Constans skočil je po teh besedah iz svo-

X jega sedeža proti posl. Lauru, in mu dal dve krepki zaušnici, da si so ga drugi zadržavali. Boulangisti prihiteli so Lauru na pomoč in postal je pravecati tepež. Posl. Delpech priložil je zaušnico Castelinu. Castelin vrgel je pa proti njemu debel slovar in zadel posl. Mir-a ravno na nos. Po celi zbornici nastal je velik krik in videti je bilo vihteti pesti drug proti drugemu. Predsednik Floquet pretrga sejo. Sluge prihite in pomečejo vstajne poslance iz dvorane. Toda poslanci so kot besni nadaljevali boj na hodnikih. Poslanec Boudeau vpije nad poročevalcem Vampsam, ta ga pa klofuta — in jednake prizore videti je bilo po vseh hodniških kotih. ~~Še le čez poldrugo uro bilo je škandala konec.~~ Floquet otvori zopet sejo, minister Constans pa mej glasnim odobravanjem zopet zasede svoj ministerski stol in se opravičuje zaradi kršenja zakonov dostojnosti. Vsa ta afera ostala bo brez posebnih posledic, le mej Castelinom in Delpechom vršil se je dvoboj, pri katerem je bil zadnji ranjen. ~~Lauer, ki je znan kot jako zloben mož,~~ pa je še le Rocheforta v Londonu vprašal, kaj če storiti z Constansom.

Portugalsko. — Portugalska je v jako hudih denarnih zadregah. Najbrže nastal bo bankerot. Vlada na vse strani preudarja, kako bi se rešila iz te zadrege. Govori se celo, da se bodo uradnikom plače znižale in da bodo začela z upniki pogajanja zaradi znižanja obrestij. Tudi potrebščine za vojsko menijo prikrajšati. Novi ministerski predsednik Jose Dias Ferreira je baje jako energičen mož in je bil že pred 20 leti v ministerstvu. Tudi novi finančni minister je jako sposoben. Izjavil se je pa v svojem glasilu, da potrebuje več milijonov le, da najpotrebneje izdatke pokrije. Drugi ministri so bili pa že prej v ministerstvu. Upati je, da novo ministerstvo Portugalsko reši iz preteče nevarnosti in državo reši bankerota.

Maroko. — V Tangeru je vstaja do cela končana. Sultan ustregel je zahtevi vstašev in je odstavil sedanjega guvernerja ter imenoval novega. Prejšnji guverner je menda jako krivično postopal z prebivalstvom, zato pa so si ga hoteli iz poti spraviti.

Obrtnija.

Kadenje pečij.

Ko pri nas postavljajo peč, postopajo navadno brez vsacega premisleka. Gospodar gre v Ljubljano ali pa na bližnji semenj, zbere poljubno peč, potem mu jo pa zgradi domači zidar. Njemu in zidarju še na misel ne pride, da bi se poprej poučila o razmerah, v katerih se nahaja in deluje nova peč. Še le tedaj, ko začne nagajati, ko se kadi in slabo greje, jamejo z glavami majati in ugibajo, da nekaj ni prav. Posebno neprijetno je kadenje, ki prežene človeka iz tople sobe in mu onemogoči vsako delo v njej. Vzrok kadenju pa je skoraj brez izjeme napačno zidan dimnik in napačno razmerje med velikostjo dimnika in velikostjo peči.

Dimnik mora imeti povsodi jednako velik premer in mora biti v popolnem soglasji z velikostjo peči in njenega ognja.

Za navadne sobne peči naj bode premer dimniku 15—20, za večje do 30 centimetrov. Veter žene dim nazaj v dimnik; tudi solnce, ki obseva dimnikovo odprtino zjutraj, dopoldne in pred zahodom, tlači s svojimi gorkimi žarki dim navzdol.

Da pridemo takim nedostatkom v okom, ne zidamo dimnika do zadnjega konca, temveč dvignemo zid le kake $\frac{1}{3}$ —1 metra nad streho, vanj pa stavimo železne ali pa lončene cevi, ki izpuščajo dim na straneh. Ako postavimo 2 taki cevi, naj ima jedna svojo luknjo višje nego druga; pri treh ceveh naredimo srednji najvišjo odprtino, pri štirih menjavamo luknje na kak drug primeren način. Dimniki, pri katerih se jeden ali drugi del suče, niso kaj vredni, kajti saje, ruja in moča kmalu pokvarijo take naprave.

Dimnik naj gre naravnost kvišku; vsi peševni deli so v kvar. Cevi, ki gredo iz peči v dimnik, naj ne bodo predolge in ne preveč vodoravne, tem več naj padajo nekoliko proti peči. Pri takih ceveh se saje lažje odstranijo, nego pri horizontalnih ki se kmalo s sajami zamaše. Cev naj se vtakne in vzida le kakih 14—15 centimetrov v zid, ne pa tako, da moli celo v zidan dimnik, ter mu zožuje premer; potem se dim razbija na podaljšku in sili nazaj v sobo. Ako speljemo cevi iz dveh pečij istega nadstropja v isti dimnik, mora biti jedna višje vzdana nego druga, da ne bije ob dim. Tudi tukaj bi bila gotova posledica, da se peči gotovo kadita.

Obrtnijske raznoterosti.

Umetne bruse naredi lahko vsak sam z naslednjimi tvarinami. Dobro gelatino treba v temnem prostoru raztopiti v v jednaki množini vode, zraven $1\frac{1}{2}$ odstotka dvojno-ogljikovo-kislega kalija pridjati, katerega smo poprej tudi v vodi raztopili. Tej zmesi se konečno pridene finega smireka (Smirgel), približno 9krat toliko, kakor je bilo gelatine. Spraviti se mora v poljubno obliko, konečno pa se na solnce posuši.

Konjska sila. Znano je, da merimo moč parnih in drugih mašin s „konjskimi silami“; konjska sila je tehnikom ona moč, ki dvigne 75 kilogramov v edni sekundi eden meter visoko. Konjsko silo za merjenje strojeve moči je vpeljal uže izumitelj parne mašine, Anglež James Watt. Njegov stroj je bil postavljen v londonski pivarni Witbread, kjer je vodo zajemal. Pivarnar je slavnemu izumitelju predlagal, naj moč stroja primerja z močjo konj, katere so rabili v pivarni. Dal mu je na razpolaganje najboljšega konja: žival so imeli osem ur vpreženo in ves čas so jo priganjali z bičem k neprestanemu naporu. Konj je v tem času dvignil 2.120.000 kilogramov vode 1 meter visoko, ali v jedni sekundi 73.6 kilogramov. James Watt je vzel okroglo število 75 kilogramov in to je sedanja tehniška ednota. Poznejši, jako skrbni poskusi so pa pokazali, da je prava konjska sila dokaj manjša in da znaša komaj polovico one, ki je rabijo pri mašinah za merilo.

Amerikanske obrtniške razmere so toliko razvite, da se nam v starem svetu skoraj neverjetno zdi, kako napredujejo naši konkurenti onostran velike vode. Razvoj obrti posebno kažejo številke, ki povedo število patentov, danih na razne obrtniške iznajdbe. L. 1837. je bilo vzeti 436 patentov, l. 1854. pa 1000. L. 1874. jih je bilo 8874, šest let pozneje pa uže 12.301. V najnovejšem času je podelila vlada vsako leto od 15—24 tisoč, leta 1891. celo 40.575 patentov!

Nov lak za železo, les in mokre zidove priporočajo v naslednji sestavi: 15 delov vapna se stopi v 20 delih vode, katerim se pridene 50 delov vročega, stopljenega kavčuka. Nekaj časa se to zmes pridno meša, potem pa prilije med vednim mešanjem k 50 delom vrelega lanenega firneža. Pozneje se precedi in ohladi. Če je lak pregost, razredči se z